

РЕШЕНИЕ

№ 6495

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6271** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 21034718 от 11.06.2021 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/, подадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Искър“, [улица], представлявано от управителя П. Й. Б., чрез адв. Г. Н., срещу Решение (без дата) на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 97-ми състав, постановено по н.а.х.д. 11333/2016 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 38-62/27.05.2016г. на Председателя на ДАНС, с което на основание чл.23, ал. 4, вр. с ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/, за нарушение на чл. 6, ал. 2 от същия закон на дружество [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност на съдебното решение поради противоречието му с материалния закон и допуснати процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Касаторът счита, че в случая неправилно е прието, че дружеството е задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 27 от ЗМИП.Сочи, че не е взет предвид факта, че понятието „търговец на

едро“ е въведено от контролните органи при съставяне на АУАН и от АНО при издаване на НП, без доказателства за това, като дружеството не е субект на вмененото му нарушение по чл. 6, ал. 2 от ЗМИП. На следващо място излага, че са налице законовите основания за прилагане на абсолютната погасителна давност, за която съдът следи служебно. Искане за отмяна на съдебното решение, както и отмяна на НП и прекратяване на административно-наказателното производство срещу [фирма], ЕИК:[ЕИК].

Постъпил е отговор от ответника по подадената касационна жалба, като в същия се излага, че жалбата е недопустима, тъй като е извършено плащане по издаденото НП, като касаторът е признал задължението си и се е отказал от искането си за отмяна на НП. Твърди се, че пълномощникът му поради дадената му възможност не е приемал съобщението за изготвеното решение в продължение на 3 години (видно от преписката по делото), което не следва да се толерира и да се даде възможност да бъде ощетен фискът.

В проведено по делото открито съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата и доводите за наличие на предпоставки за изтекла абсолютна давност. Оспорва отговора, постъпил от ответника.

Ответникът – редовно призован по делото, в открито съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. намира жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на въззивния съд за правилно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

От фактическа страна Софийският районен съд е изложил, че [фирма] е задължено лице по чл. 3, ал. 2, т. 27 от ЗМИП, не е идентифицирало действителния собственик на клиента си [фирма], преди сключване на договор за доставка на кабели по ком. № 434031N.

На 26.05.2014г. в [населено място] е сключен договор за доставка на кабели по ком. № 434031N между [фирма], наричано за краткост „доставчик“ от една страна и [фирма], наричано за краткост „купувач“ от друга страна на обща стойност 59 091,52

лв. без ДДС, подписан от страна на купувача на дата 19.05.2014г. и от страна на доставчика на 26.05.2014г.

Съгласно чл. 12.5, изречение второ от Договор за доставка по ком.№ 434031N, за датата, на която е подписан и влиза в сила договора се счита по-късната от датите, намиращи се до положените от страните подписи.

[фирма] е юридическо лице. [фирма] е имало задължението да идентифицира физическите лица, които са действителни собственици на [фирма] преди сключването на договор за доставка по ком. № 434031N на 26.05.2014г.

От страна на [фирма] е представено Удостоверение № 20140701110206/ 01.07.2014г. изд. от Агенция по вписванията за дружеството [фирма]. От него не е видно кои са физическото лице или физическите лица, които пряко или непряко притежават повече от 25 % от капитала на [фирма] или пряко или непряко го контролират.

От [фирма] е изискано в срок до 28.08.2015г. да представи документи и/или писмени разяснения относно прилагането на разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от ЗМИП по договор за доставка по ком. № 434031N от 26.05.2014г. е клиент [фирма].

Представени са допълнителни документи свързани е идентификацията на клиента „Л. Т. С. България“ Е. - извлечение от Търговски регистър на В., А. № FN259996у от 09.06.2015г. в оригинал на немски и превод на български език, от което отново не става ясно кои са физическото лице или физическите лица, които пряко или непряко притежават повече от 25 % от капитала на [фирма] или пряко или непряко го контролират.

[фирма] не се е възползвало от възможността за извършване на идентификация на физическите лица, действителни собственици на [фирма] чрез изискване на декларация, подписана от законния представител или пълномощник на клиента - юридическо лице.

Като не е идентифицирало на физическите лица, действителни собственици на [фирма] преди сключването на Договор за доставка по ком.№ 434031N, дружеството е извършило нарушение на чл. 6, ал.2 ЗМИП.

Въззивната инстанция е приела за безспорно установена горната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля Р. Т., депозиран в съдебно заседание и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.Изводите на СРС са правилни, безспорно по делото е установено извършеното нарушение.Определящо за това, какво се разбира под търговец на едро е обема на сделките, които търговецът сключва, било по стойност, било по количество на доставяните стоки.В хода на административното производство [фирма] не е представело данни, че не е търговец на едро, напротив, във възражение подадено от дружеството от 18.01.2016год. се сочи, че стойността на сделката за която е вменено извършеното нарушение по чл. 6, ал. 2 от ЗМИП е на ниска стойност, в сравнение с отчетените търговски обороти за 2014год. На стойност около 45мил. лв.В тази връзка настоящата инстанция напълно

споделя изводите на въззивната инстанция, поради което и решението се явява правилно.

Настоящата касационна инстанция констатира, че е изтекла обаче абсолютната погасителна давност за носене на административно наказателна отговорност за нарушение извършено на 26.05.2014год. и установено на 28.08.2015год., каквото възражение е и направено от касатора, на основание чл.81, ал. 3,вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, поради което и решението на СРС следва да бъде отменено, както и издаденото НП, поради изтичане на абсолютна погасителна давност по чл. 81, ал. 3 от НК във вр. с чл.82 ал.3 от ЗАНН и се прекрати административно наказателното преследване.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, вр.чл. 63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, II - ри касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение (без дата) на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 97-ми състав, постановено по н.а.х.д. 11333/2016 г. и вместо него постанови:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 38-62/27.05.2016г. на Председателя на ДАНС, с което на основание чл.23, ал. 4, вр. с ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/, за нарушение на чл. 6, ал. 2 от същия закон на дружество [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева, поради изтекла абсолютна погасителна давност.

ПРЕКРАТЯВА административно наказателното производство, образувано с АУАН по ЗМИП№ОР -10-75/12.01.2016год. на ДАНС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

